

Posudek bakalářské práce

Autorka: Tereza VÁŠOVÁ, PF JCU v Českých Budějovicích

Téma: *Analýza provádění Lisabonské strategie s důrazem na environmentální pilíř* (74 stran včetně glosáře, resumé, seznamu použitých zdrojů a příloh, z toho 42 stran vlastního textu)

Autorka předkládané bakalářské práce si vybrala téma zaměřené na představení jednoho z nejdůležitějších strategických dokumentů Evropské unie naznačujícího priority evropské integrace pro nejbližší období. Autorka si dala za cíl, jak uvádí v úvodu, přiblížit fungování Lisabonské strategie (LS) a zjistit, jak je plněna, a zejména pak analyzovat její environmentální pilíř v rámci Evropské unie a České republiky.

Přínosná je snaha autorky o komplexní popsání celého spektra cílů a priorit LS, stejně jako následné úsilí o odhalení souvislostí vybraného ekologického problému (globálních změn v atmosféře). Na druhou stranu se zdá, že autorka si zvolila příliš velké sousto, o jehož zvládnutí je možno pochybovat.

Autorka zvolila vzhledem k nastíněným cílům logický popisný přístup, když postupuje od obecných informací v rámci načrtnutí celkového obsahu LS ke konkrétním poznatkům týkajících se vybraných aspektů politiky ochrany životního prostředí, aby se rovněž pokusila zhodnotit dosavadní průběh plnění globálních cílů vytyčených ve výchozím dokumentu. Autorka se v rámci dostupných zdrojů inspirovala zejména prameny elektronickými a mezi nimi pak autentickými zdroji evropských institucí (viz. seznam použité literatury a pramenů), naopak prakticky zcela opomíjí sekundární literaturu.

Práce se bohužel nevyznačuje promyšlenou a přehlednou strukturou. Vlastní text práce mimo úvod a závěr je rozdělen do pouhých dvou částí, přičemž druhá kapitola obsahuje obecné informace o LS, zatímco třetí kapitola se soustředí na konkrétní problematiku environmentálního pilíře a měla by tak představovat jádro celé práce. Bohužel struktura práce tak působí poněkud nevyváženým dojmem, když některé dílčí kapitoly působí neukotveně v tělese zmíněných dvou hlavních částí práce (např. kapitoly 2.6. 2.7 a 2.8 mohly být vyčleněny z úvodního obsahového nastínění LS, neboť se týkají již jejího konkrétního plnění členskými státy).

Po obsahové stránce působí předkládaná práce rozpačitým dojmem, nelze totiž přehlédnout vážné nedostatky. Autorka si zjevně neví příliš rady s rozsáhlostí tématu, který není schopna zpracovat pro čtenáře srozumitelným způsobem. Předkládá heterogenní informace, které víceméně kupí vedle sebe bez ladu a skladu čili není možné vysledovat nějakou jednotící linii, která by udávala směr celé práci. Proto jsou některé pasáže nejasné, jiné sice pochopitelné jsou, ale není zřejmé, proč o daných skutečnostech autorka vlastně hovoří. První obecná kapitole o LS je značně nepřehledná a jednotlivé dílčí části jsou nevyrovnané úrovně. Úvodní představení cílů LS převzaté v podstatě bez komentáře z použitých zdrojů je přehlednější než následující části, kdy není často zřejmé, co nám chce autorka vlastně sdělit (např. v podkapitolách 2.6 či 2.8). Podobně hlavní kapitola o environmentálním pilíři je značně zmatečná. Autorka ji zahajuje definicí životního prostředí obecně a nikoli environmentálního pilíře v rámci LS, v následující podkapitole míchá světové či evropské organizace či instituce a právní nástroje ochrany životního prostředí v podobě mnohostranných úmluv bez jakéhokoli třídícího klíče, další podkapitola 3.4 je příkladem pasáže, která je pro potřeby práce po

prostém vytržení z kontextu daného zdroje bez autorského komentáře neuchopitelná. Na druhou stranu lze kvitovat kladně bohaté přílohy či připojený trojjazyčný (česko-anglicko-francouzský) glosář a zejména snahu autorky o komplexní představení fenoménu vlivu dopravy na globální změny v atmosféře, kde se věnuje různým technickým aspektům typu užívání alternativních paliv či vodíkovému projektu, bohužel se však neobtěžuje uváděním pramenů.

I to je jeden z důvodů, že musíme konstatovat, že také po formální a jazykové stránce je práce slabá, a to i když pomineme formální nedostatky typu změny formátu nadpisů i částí textu, nestejného vynechávání místa před jednotlivými dílčími částmi či společného číslování vlastního textu i příloh v obsahu resp. problémy jazykového rázu ve francouzsky psaném resumé. Kriticky je třeba hodnotit zejména způsob zpracování. V podstatě všude nalzáme dlouhé pasáže z používaných zdrojů někdy v rozsahu celé dílčí části (např. podkapitoly 3.4) poskládané v jeden celek tak, že text práce postrádá soudržnost, nemluvě o originalitě. Často se dokonce nejedná ani o text, ale o heslovité uvádění jednotlivostí (např. v podkapitolách 2.4 a 2.5). Jinde se zdá, že autorka předkládá a vydává za vlastní kusy textů s minimálními změnami oproti originálu (např. výše zmíněná podkapitola 3.5), což rovněž nelze hodnotit pozitivně.

Zvolený přístup a téměř úplná absence syntetizujících hodnotících pasáží tak vyvolává u čtenáře celkově fádňící dojem z předkládané práce, která má převážně kompilační ráz. Patrně se zde projevila skutečnost, že autorka používala jen minimálně sekundární literaturu. Oba důvody, totiž nevhodný způsob práce a nedostatek autorského nadhledu, pak zřejmě mají za následek, že se autorce nepodařilo přesvědčivě naplnit všechny v úvodu vytyčené cíle. Ocenil bych proto, kdyby autorka během obhajoby pokusila stručně a přehledně přiblížit smysl a fungování LS a zejména se soustředila na vztah jejích tří pilířů.

Celkově se předkládaná diplomová práce pohybuje na hraně obhajitelnosti a nemůže být hodnocena lepší známkou než **dobře**.

České Budějovice, 12.5.2007

Mgr. et Mgr. Ivo Petruš